

Endvidere foretoges:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Konvention om Oprettelsen af et Forligsnævn mellem Danmark og Estland.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1574).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 57 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Litauen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1575).

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 57 Stemmer.

Formanden: Meddelelse om Vedtagelsen af disse fire Forslag vil nu blive tilstillet Udenrigsministeren.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 321).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Formaalet med det her foreliggende Lovfor-

slag er dels at naa til Besparelser paa Statens og de kommunale Budgetter ogsaa paa dette sociale Omraade, dels at gennemføre Forsikringsprincippet som det absolut bærende Grundlag i Arbejdsløshedslovgivningen. Fra 1917 førtes vi bort fra dette Princip og i stigende Grad over til Understøttelsesprincippet, som det blev overladt Kommunerne at praktisere, hvilket skete i højst forskellig Maalestok. De uheldige Følger heraf aabenbarede sig hurtigt, om end det maatte erkendes, at som Forholdene den Gang laa, var det ikke muligt at gaa nogen anden Vej. Vi vendte tilbage til Forsikringsprincippet om end i stærkt fortyndet Grad ved Loven af 20. December 1921; thi den ekstraordinære Understøttelse eller fortsatte Hjælp, som indførtes i denne Lovgivning, hvilede jo kun for saa vidt paa Forsikringsprincippet, som dens Størrelse ahang af den Hjælp, Kasserne ydede, og Varigheden af Hjælpen var lig med Kassehjælpens Varighed. Men den vedtægtsmæssige Præmie bestemte for saa vidt ogsaa den ekstraordinære Hjælp, idet denne ikke krævede nogen særlig Præmietydelse, men Byrden blev baaret alene af Stat, Kommune og Arbejdsgiver.

Hovedændringen, som her foreslaas, er nu den, at ingen Understøttelse fremtidig skal udbetales, hvortil den arbejdsløse ikke har en forsikringsmæssigt erhvervet Ret. Det er mit Haab, at man gennem en saadan Ændring skal kunne skabe større Sundhed i Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, end de senere Tider har været præget af, at Ændringen skal virke produktionsfremmende og bidrage til at genskabe Sympatien i Befolkningen overfor dem, der er ude for Arbejdsløshedens Ulykke og henvist til at leve af den Understøttelse, som de har sikret sig. Dette opnaar man, haaber jeg, derigennem, at man paa ny gør Lovgivningen neutral i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, uden Hældning til nogen Side til Gunst for nogen af Parterne under Lønkampe, hvilket neppe kan siges at være Tilfældet med den Lovgivning, vi paa dette Omraade hidtil har haft.

Lovforslaget falder som den hidtil gældende Lovgivning i 4 Afsnit. 1ste Afsnit angaar Arbejdsanvisningen, 2det de anerkendte Arbejdsløshedskasser, 3die Arbejdsløshedsforsikringen og 4de Afsnit Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen. Jeg skal nu ikke her gennemgaa alle de Enkeltheder — for manges Vedkommende af meget betydende Art —, som Lovforslaget indeholder, eller